

"Orange is the new black"-stjärnan ger röst åt excentrisk konstnär

Uppdaterad 10:24 Publicerad 10:05

Konstnärsporträttet "This world is not my own" berättar om konstnären Nellie May Rowe och hennes liv, delvis som en dockfilm. Foto: Folkets Bio

Den svarta, fattiga Nellie May Rowe var länge ett utstött byoriginal. Men på ålderns höst blev hon upptäckt som en betydande folkkonstnär i amerikanska södern. Fantasifulla "This world is not my own" berättar en fascinerande historia om konst och förtryck.

Helena Lindblad
Text

Dokumentär

0. 1. 2. 3. **4.** 5.

This world is not my own"

Regi: Petter Ringbom & Marquise Stillwell

Manus: Ruchi Mital & Petter Ringbom. Längd 1 tim 37 min
(barntillåten). Röster: Uzo Aduba, Judith Anderson. Språk: engelska.
Biopremiär

Hon var dotter till en slav i början av förra seklet. Växte upp under slavliknande förhållanden under den segregerade Jim Crow-tiden i den amerikanska södern. Slavade sig igenom två äktenskap och sedan många år som hembiträde. Men plötsligt en dag blev änkan Nellie Mae Crowe fri – och släppte lös sin fantasi i total, kreativ extas. Krita, tuschpennor, kartongbitar, tygstycken, glasbitar, pärlor och tuggade tuggummin (!) förvandlades till allt från färgstarka teckningar och målningar till skulpturer och egenartade dockor.

"This world is not my own" försöker vara lika originell som sin excentriska huvudperson – och lyckas nästan. Det handlar om ett visuellt lapptäcke som gestaltar den salta Nellie Mae Rowes resa från utstött och trakasserat byoriginal till en på ålderns höst erkänd bildkonstnär efterfrågad av de stora institutionerna med fokus på folkkonst.

Målet med filmen är dubbelt, dels handlar det förstås om att introducera ett konstnärskap utanför allfarvägarna, dels att sätta in hennes liv och verk i en kontext av segregation och förtryck mot USA:s svarta befolkning.

Mötet med Nellie Mae Rowe i utsökt filmade och minutiöst iscensatta dockscener är ljuvligt (Uzo Aduba från "Orange is the new black" gör rösten väldigt uttrycksfullt). Det greppet korresponderar väl med konstnärens iscensättning av sitt eget liv där hon skapade en fantastisk fantasivärld av sitt eget enkla trähus och trädgård i stan Vinings i Georgia. De fantasifulla animationerna som ormar sig över bilderna ger en levande känsla av Rowes naivistiska uttryck, som påminner lite om Jockum Nordströms bilder.

Nellie May Rowe och hennes gallerist Judith Alexander. Foto: Folkets Bio

Under resans gång introduceras släktingar, konstexperter och historiker som på ett mer konventionellt sätt intervjuas och med och lägger pusslet. Det hade varit spännande att veta mer om relationen mellan den svarta, självlärda konstnären och hennes "upptäckare" – en vit, rik, kvinnlig och nästan lika

excentrisk gallerist. Men filmen lägger tydligt fokus på den svarta historien, kanske för att slippa "vit frälsare"-kritiken.

Här finns intressanta reflektioner kring svartas behov av att skapa alternativa verkligheter som skydd mot den vita terrorn (tänk i dag Wakanda i "Black Panther"-filmerna), liksom utvecklingar kring olika rasistisk färgade mordfall som påverkade Nellie Mae Rows konst.

En konstnärsfilm med glimten i ögat och örat mot historien.

Moderna Muséet i Stockholm har nyligen köpt in två verk av Nellie May Rowe.

Se mer. Tre andra dokumentära porträtt av kvinnliga, amerikanska konstnärer: "[Alice Neel](#)" (2007), "[Finding Vivian Maier](#)" (2014), "[All the beauty and the bloodshed](#)" (2022).

Läs [fler film- och tv-recensioner i DN](#) och andra texter av [Helena Lindblad](#).

Text

Helena Lindblad
helena.lindblad@dn.se

Följ